

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtt
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr.; (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hírde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bélyegdíja 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Gusztáv; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s. társa hirdetési irodájában.

41. szám.

Brassó, Csütörtök, április 8-án.

II. évfolyam 1886.

Előfizetési felhívás

„BRASSÓ”

ezüti

politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap
második évfolyamára.

Lapunk 1886. április elsejével a második év-
negyedbe lépve, ezennel új előfizetést hirdetünk. —
Eddigi t. előfizetőinket kérjük tisztelettel: szíveskedjenek
előfizetéseiket mielőbb megújítani, minthogy lapot
csak úgy küldhetünk, ha az előfizetési díjak rendesen
beküldetnek.

A hazafias cél iránti tekintetből kérjük lapunk
szíves terjesztését.

Előfizetési árak:

Egy negyedévre (ápr.—jun.) 1 frt 80 kr.

Félévre (ápr.—szept.) 3 „ 50 „

Három negyedre (ápr.—decz.) 5 „ 30 „

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvány-
nyal küldendők a „Brassó” kiadóhivatalába.

Kiváratra bárkinek mutatóvénnyel készsége-
sen szolgálunk.

Mint eddig, úgy ezentúl sem fogunk kimélni
semmi anyagi áldozatot, — csak kérjük a t. közönség
b. tömeges előfizetését, mit remél

a „BRASSÓ” szerkesztősége és kiadóhivatala.

A kor veszedelme.

— Két czikk. —

I.

Vannak társadalmi kérdések, melyeknek
fejtegetéséhez és tisztázásához csak félfő óva-
tossággal, illetve óvatos tartózkodással nyulnak
a szakavatottak és azok, a kik erre hivatva
volnának; s ezen óvatos tartózkodás nem az
akarat vagy a szakavatottság hiányának, ha-
nem annak tulajdonítható, hogy bizonyos tár-
sadalmi kérdések különösen bizonyos társadalmi
kérdések, theoretikus magyarázatok és ka-
pacztálások által nem tisztázhatók.

A legrégibb időktől kezdve le a legújabb
korig mindig voltak a társadalomnak oly kér-
désai, bajai, melyeket maga a társadalom lé-
tesített, nevelt nagygyá és okozott önmagának
és melyeket a társadalom maga mindig sak
nagyobb rázkódtatások útján igyekezett és ki-
sértett meg orvosolni és elenyésztetni, és ezen
társadalmi rázkódtatásokat nevezi az emberiség
forradalmaknak.

Ez idő szerint is a társadalmi kérdések-
nek egész halmaza gyűlt fel; társadalmi kér-
dés, melyeknek magvát maga a társadalom
hintette szét, melyeket maga a társadalom ne-
velt nagygyá és melyekre nézve évszázadok

óta a társadalom mindent elkövetett, megtett,
hogyan oda fejlődjenek, hol ma vannak és hogy
olyannyira megoldhatlanok legyenek, mint a
milyenek.

Es ezen társadalmi kérdések közül, me-
lyek itt szocializmus, ott kommuniz-
mus, amott nihilizmus, egyik helyen nem-
zetiségi aspirációk, más helyen anti-
szemitizmus, és mindenütt a „munkások”
és a „szegények és gazdagok közötti” kér-
dés alakjában jelentkeznek; az egyik, a leg-
élesebb, már kielégítést követel s követeli
ezt most már nem meghunyászkodva, félve
mint a koldus, de követeli hangosan, nyíltan,
fegyverrel kezében, — miként ezt Angliában,
Franciaországban és legújában Belgiumban
látjuk.

Valahányszor az újabb időben a hírlapok
munkás-mozgalmakról, sztrájkokról értesítettek,
a társadalom, az egész művelt világ mindig
félvállról tekintette a dolgot, mert mindig csak
egy pár elégedetlen munkásnak elkapatottsá-
gát látta azon mozgalomban. Pedig az embe-
riség csalódott; de nem is csalódott, mert hisz
jól tudta, hogy mit jelentenek azon vulkán-
szerű szétszórt kitörések, de ámitotta önmagát,
mert hitte, hogy ezen ámitás segíteni fog a
baj orvoslását huzni, halasztani.

Nos hát ma már nincsen miért tovább
ámitgatni önmagunkat, ma már nyíltan bevall-
hatjuk magunknak, hogy azon eruptikus kitör-
ések, melyek a munkások elégedetlenségét
jelzik, világos és biztos előjelét képezik azon
társadalmi forradalomnak, mely az emberiség
történetében időszakonként ismétlődni, kitörni
szokott és a mely forradalmat a szegénységnek
a gazdagság, a vagyon elleni forradalmának
szoktunk nevezni.

Es ezen forradalmak bizony nem újak,
mert ily forradalmat eleget mutathat fel a tör-
ténelem a legrégibb időktől kezdve le a leg-
újabb korig.

Igy Egyiptomban, Görögországban és a
rómaiak idejében tudjuk, hogy a szegény nép
a gazdagok ellen felkelt s hogy a vagyonban
előállott egyenletlenség kiegyenlítése törvény-
hozásilag is megkíséreltetett, de eredménytele-
nül. S ha jól meggondoljuk, az emberiségnek
„népvándorlása”, az országok és világrészek
felfedezése iránti törekvései, a szent cél ürli-
gye alatt megindított keresztes-háborúk, az

országkódítás, népek és nemzetek leigázására
irányzott törekvések végső elemzésükben ugyan-
csak nem voltak egyebek, mint a birvág, a
vagyonosodás, a hatalom és gazdagodás min-
dig nagyobb-meg nagyobbra növelt vágyai-
nak a kielégítése utáni törekvés által előidé-
zett forradalmak, mely forradalmaknak azonban
soha sem sikerült és nem is sikerülhetett a
kérdést megoldani; mert vagy a társadalom
elégedetlen része érte el célját, mert erősebb
volt s ekkor a társadalom más része juttatott
nyomorba, rabszolgaságba vagy zsarnokság
alá, — vagy az elégedettebb rész volt erősebb
és győzte le a másikat s ekkor az elégedetlen-
ség csak megmaradt, de elnémított, mert
lánczokra veretett, és mindkét esetben a meg-
oldás csak elodáztatott, de meg sem kísé-
reltetett.

Dr. W. I.

Belföld.

A képviselőház április 5-én a községi törvény-
javaslatot általánosságban elfogadta és megkezdte a
a részletes tárgyalást.

Az országgyűlési szabadelvű párt április 5-én
délután 6 órakor Vizsolyi Gusztáv elnöke alatt tar-
tott értekezletén folytatta a községek rendezéséről
szóló törvényjavaslat részletes tárgyalását s abban a
75-ik §-on kezdve a 109-ik §-ig haladt. A tárgyalás
megkezdése előtt Antal Gyula intézett kérdést a
kormányhoz a pécsi kir. törvényszéknél, valamint a
pécsi, siklósi és mohácsi kir. jársbírságoknál beállott
munkaszünet tárgyában, kérve mielőbbi orvoslást. A
kérdésre Tisza miniszterelnök azon választ adta,
hogy az esetet közli az igazságügyi miniszterrel, ki
hatáskörében bizonyosan megteendő a szükséges in-
tézkedéseket.

Az ev. ref. gymnasiumok segélyezése Trefort
Ágost közoktatásügyi miniszter elnöke alatt ápril
10-én értekezlet fog tartatni az ev. ref. gymnasium-
mok állami segélyezése ügyében, mely értekezletre
valamennyi ev. ref. püspök és világi főgondnok meg-
van hívva.

Külföld.

A szerb kormányválság vége.

Ristics azon kijelentése után, hogy a kabine-
tet megalakítani nem képes, Milán király Garas-
anint, hazafiságára és ragaszkodására apellálva, ujó-
lag felszólította a kormány átvételére. Ga-
rasanin e megbízást elfogadta, miután Mijatovics

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Husz év múlva.

— Elbeszélés. —

(Vége.)

De a szegény özvegy asszony tulajdonát meg-
kellett menteni. Mély hallgatásba merülve dolgoztak
egymás mellett. Tudta mindegyik, mit kell tennie, nem
volt szükség tanácskozársra. Egymásután mélyesztették
a vízbe az evezőket, hogy biztos helyre hozzák a tu-
tajt, de az ár oly rohammal jött, a jég hatalmas osz-
lopokban tornyosodott a part felől s még mielőtt
segíthettek volna, be kellett látniok, hogy lehetetlen
a partra jutni.

Eleintén azt hitték, hogy az áramlat, melyet ők
a folyam-meder közepén törtek magoknak; csakha-
mar ismét partra fogja szállítani őket, de szerencsét-
lenségükre a talp mindjárt elindulásukkor két hata-
mas jégtábla közé ékeltek s ezzel egy tömör egé-
szet képezett, mely csakhamar borzasztó sebességgel
uszott lefelé, majd hatalmas jégoszlopok közé kerülve,
órákig mozdulatlanul állott, míg valami torlódás foly-
tán megmozdult.

A mig az esthajnalban a víz s part megkülön-
bözthető volt, addig még türethető helyzetben voltak.
Segélyt reméltek, ha községük mellett haladnak el.
Szerencsére — mint minden talpon — ezen is volt

némi fáklya s forgács-készlet. Néhányat meggyújtot-
tak ezekből az éj beálltakor s azután néma várako-
zásban ültek egymással szemben.

Az idő egyre haladt. A falvakban, melyek mel-
lett elhaladtak, a toronyórák már az éjfélt is elűtöt-
ték, midőn falujokhoz közeledtek. Már messziről hal-
latták hangjukat, hogy észrevételessék magukat és segélyt
hivjanak, ámbár saját maguk is belátták, hogy alig
volna lehetséges, nekik a partról segélyt nyújtani. A
felállított örök látták elhaladni a járművet, de a sze-
rencsétlenek megmentésére senki semmit sem tehet,
mert ők — alig felismerve, — már ismét eltűntek.
Most látták malmaikat, embereket is, tehát ismerősök
voltak a parton: de az ár a jég torlódása folytán
épen itt volt oly hatalmas, hogy ugyan keményen
kellett fogódzaniok, nehogy a vízbe zuhanjanak. —
Egy hatalmas lökessel a talp a legnagyobb jégtáblák
egyike felé repült; nagy hullámok az egyik oldalon
magasra emelték, a másik oldalon ismét lelökték. A
fáklyák susterelve aludtak el s az idősebb testvér
menthetetlenül a hullámok között találja halálát, ha
hirtelen erős kéz nem ragadja meg s huzza vissza a
talpra, melynek oszlopaiba kapaszkodott az ifjabb
testvér egyik kezével, míg másikával bátyját fogta.

E perczben mintha egy ajkáról hangzott volna
fel a jalkiáltás, a két testvér felsikoltott. Ezzel mintha
megtört volna szívökben is a jég, mely évek hosszú

során át elborította s husz év után most beszél-
tek ismét egymáshoz először, közösen könyörögve a
menyei atyához segedelemért.

A hajnal kezdett hasadni. Ismét megtudták kü-
lönöztetni a városokat és falvakat, melyek mellett
elhaladtak. Falujok messze volt már mögöttök. Ismét
emberek állottak a part mentén, gondolkodva, miként
segíthetnének rajtuk. Így repültek tovább és tovább,
mindég nagyobb és nagyobb veszély közepette. A jég
két oldalt tornyosult s ők a folyam közepén mintegy
két fal között haladtak, nem remélhetve a partra
jutást.

Folytonos halálos aggodalom s az éhség kinjai-
val küzdve maradtak így másnap és a reá következő
éjjelen is.

E közben Mátyás sejtelen nélkül utazott a ki-
kötő városba, hol tudakozott további eljárása felett.
Az elválás nem volt könnyű neki, mert szerette
szüleit s Rózsáját mindenek felett. De a kivándorlás
Amerikába régi terve volt már.

Megérkezése reggelén komolyan, de nyugodtan
sétált a kikötő felé, hogy ott az ügynökkel értekez-
tessen. A jéggel borított sebes folyam látása falujára emlékeztet-
tette s ő nem minden aggodalom nélkül gondolt arra,
mint állhatnak a viszonyok odahaza.

Akaratlanul lefelé tartott a parton s midőn ott

és Kujuncsics részéről ama határozott nyilatkozatot kapta, hogy készek belépni az új kabinetbe.

Április 4-én este nyolcz órakor Garasanin újból megjelent a királynál s előterjesztette neki a kabinettet. A király azonnal aláírta a kinevezéseket, mely szerint kinevezettek:

Garasanin miniszterelnökké és belügyminiszterré, Horvatovics tábornok hadügyminiszterré, Mijatovics államtanácsos pénzügyminiszterré, aki egyszersmind ideiglenesen átvieszi a közgazdasági miniszterium vezetését is, Marinkovics igazságügyminiszterré, Franasovics ezredes külügyminiszterré Topalovics ezredes közlekedésügyi miniszterré, végre Kujundzsics vallás- és közoktatásügyi miniszterré.

A belgiumi munkás-zavargások.

Mons, ápril 4. Van der Smissen tábornok a parancsnoksága alatt álló csapatok parancsnokaihoz levelet intézett, melyben ezeknek meghagyja, hogy gondos figyelmet fordítsanak arra, hogy a hadsereg körében anarchista iratokat ki ne oszszanak és ismertessék meg a katonákka! azon kötelességeket, melyeket a lázadással szemben teljesíteniök kell.

Dezcezeville, április 5. Ducquerey és Roches a „Intransigeant” szerkesztői munkabeszüntetésre való fölbujtás és zavargásokra való izgatás miatt elfogattak.

Vasuti sztrájk.

New-York, ápril 4. A sztrájkolók tegnap Fort-Worth mellett megtámadták a hivatalnokokat, kik egy tehervonatot akartak elindítani. Hét ember megöltetett; sokan megsebesültek. Az utcákon felfegyverzett polgárokból álló, több száz főre menő őrszolgálat jár. A kereskedések zárva vannak.

Román lapszemle.

•Nemzetiségi büszkeséggel jövök önnek jelenteni, hogy Bethlenben egyetlen tagja sincs a kultur-egyletnek.“ (Că mandria noastră nu vine a constata, cum că din Betleanu nu este nici unu Român membru la Kultur-egylet) — No és ezt a nemzeti büszkeséget széthordja a brassói román lap hazánkban és Romániában a szélrőzsa minden irányában. Hát csak csináljon belőle nemzetiségi büszkeséget, örvendezzen, hogy nem szaporodnak Bethlenben a száraz ágak. Hanem erre a nemzetiségi büszkeségre ime mi is sietünk egy kis hidegvíz-zuhanyt bocsátani.

Mi fogna történni — ezt jegyezze meg jól az a nemzetiségi gőg — ha az erdélyi magyar városok lakói is nemzeti büszkeséget találnának keresni abban, hogy az Assotiatione évenkénti közgyűlésének ajtót mutatnának. Ha így szólnának: „Ha te úgy, mi is úgy!“ Mi azt tanácsoljuk azoknak a nemzetiségi büszke legényeknek, hogy ne fessék az ördögöt a falra s különösen a román lapok legyenek esélyesebbek; mert nem jó a hurt tulontul feszíteni.

Egy közelebbi itt elhunyt öreg barátom beszélt nekem mult évben, hogy fiatal korában nagy bolondja volt a muzsikának, nem is volt nóta, ha a cigány nem huzta épen a fülébe. Egyszer aztán pórul járt, mert a hegedű hurja elpattant s a hur úgy arczon csapta, hogy nem csak a jó kedvnek lett azonnal vége, de a hur helyét is egy egész hónapon át arcáján viselte. Soha sem állította többet a hegedűs czi-

gányt a füle mellé s mindenkinek azt tanácsolta, hogy azt a bolondságot ne tegye, mert a szemét is elveszítheti. — A „Gazeta“ is igen közel eresztí füléhez azokat a vidéki kintornás levelezőket s bizony még egyszer arczul csapja őket valamelyik cseterás. Az ő dolga, ha a szép szó nem fog használni!

Ime, milyen méregbe jött most is, hogy egy máramarosi jóódi Cseterasiu „Hegedűs“-re változtatta nevét! Romne, azaz cigány volt az és nem romanu úgy mond, vagy pedig Tiboldo azaz Jidán (zsidó). Nekünk mindegy, akár romne, akár romanu, akár zsidó volt, de hát mi haragra való van ebben? Hiszen mikor régen egy zsidó görög keleti lett, román nőlt vett el, a világot sem mondotta a „Gaz.“ mint most: „Rusine sei fia! Kérem, ezt csak akkor mondják, mikor valaki magyar nevet vesz fel, de mikor a zsidóból és a romnéból lesz román, ez a maga rendén van.“ Hát mikor valahova magyar iskolát állítanak, mit szokás akkor mondani, mivel vigasztalja magát a „Gazeta.“? „Apa trece, petrile rămanu.“

Mit teszen ez magyarul? Azt, hogy mi vagyunk a víz, mi le fogunk folyni szép csöndesen az Olton, Maroson, Tiszán, Dunán a Feketetengerbe... Nem fog több magyarszó hangzani a négy folyó környékén, kipusztulunk, kiveszünk innen, mint a víz szátán mikor nem lesz itt több víz ebben a hazában: akkor a „Gaz.“ lesz itt az ur.

Hát mi egy cseppet sem bánjuk, ha ő lesz itt akkor az ur, mikor egy csepp víz sem fog itt lenni. Éljen ő akkor addig itt, meddig a kövek. Az egykori papjelöltől is azt kérdezte egy tudós pap a vizgán, hogy: „Mivel fog fiatal barátom keresztelni, ha nem lesz vize?“ Az ifjú pap ezt felelte: „Nem lesz ott uram bátyám sem keresztelni való csecsemő, sem keresztelő pap, sem komám uram, sem komám asszony, sem édes anya, a hol nincs víz.“ — Már, hogy a „Gaz.“ hogyan fog itt megélni, ha nem lesz itt víz, arra feleljen meg ő.

De most veszem észre, hogy a komoly dolgokat, a magas politikát merőben kiszorította e szemlémből a kő és víz. Pedig milyen nagy esemény a román ifjuság helyzete, melyet hasonlóképpen a „Gaz.“ esetel. Ha a román ifjú a középtanoda felsőbb osztályaiba a „Szózatot“ a — „Talpra magyart“ s más e felét tanul, de a maga nyelvén nincs megengedve (?) hogy költeményt tanuljon, hogy danoljon, (?) mert akkor „forradalmár“. Utoljára tanulnia kell költészettant s a „Magyar irodalom történetét“ az anyanyelvvel párhuzamosan. S mennyire akadályozza ez a műveltség fejlődését! De hiszen ez nem magas politika, mondja a t. olvasó! Elhiszszük, hogy neki nem, de az ám annak, a kit a műveltség fejlődésében így akadályoznak; mert azt csak beláthatja minden okos ember, hogy a magyar költészettan és magyar irodalom története nem teszik az ember fiát műveltté. A kinek ez nem elég magas politika, annak ajánlom figyelmebe a belgrádi miniszterválságot.

Garasanin-e vagy Risztics? „Alig hogy Risztics zöldágra volt jutandó, már is kezdettek neki azok a pesti és bécsi lapok bókolni, hát ha még miniszter lett volna! Huszonnégy óra alatt beállott az Urszine változása.“ Hát ha még meg is lett volna, akkor kapta volna ki brassói kollégájuktól, akkor lett volna még Risztics igazi prudentu. Valószínű. Ez az idők jele a Keleten. Így mondja a „Gazeta“ s ebben igaza van, ezt ő is eltalálta.

Czenkalji.

Apróságok.

Rossz tréfa.

Egy jómódu polgár ebédre hívja meg Rapineau urat s a pecsenyénél vízzel kínálja meg.

— De uram! — szól ez mélatlantkodva — hiszen ön azt ígérte, hogy pinczéje tartalmával ismeret meg!

— Azt cselekszem! A Szajna kiöntött s pinczém tele van vízzel!

A boulevardon.

— Nos öregem! jobban érzed már magad családi tűzhelyednél? Lemondtál már elválási szándékról?

— Hiszen minden jó volna, csak anyósom ne rágódna mindig rajtam!

— Ügyetlen! Miért nem küldöd Pesteurhöz?

Gratuláció.

„Kedves papa, kívánok neked születésnapodhoz olyan szép hajuszt, mint azé a tiszt bácsié volt, a ki tegnap a mamát megcsókolta.“

A törvényszék előtt.

— Mi a foglalkozása? — kérdi az elnök egy már több ízben büntetett ifjútól.

— Föltaláló vagyok! — válaszol ez büszkén.

— S mit talált föl?

— Eddig még semmit, elnök ur, de folyton keresek!

Küiküllőmegyék rovata.

Segesvár, 1886. ápr. 3.

— Templom és paplak. —

(Vége.)

Igen! de e nagy és szép cél megvalósításához anyagi eszközök szükségesek. Anyagi eszközök, amelyeknek — fájdalom! — nem vagyunk birtokában, Ugyanazért még azon ülésben tanácskoztunk s megállapodtunk a célravezetőnek vélt intézkedések megvalósítására.

Ezeknek egyikét képezi: a cél fontosságát és nemességét átérző magyar protetáns hitrokonaiak jóakaratu segélyének felkeresése és igénybevétele.

A nagyméltóságú magyar királyi belügyminiszter urnak 1885. évi 65334./V. a. számú magas rendeletével megnyervén az engedélyt, e célból hitrokonaink közt segélyadományokat gyűjthetni, teljes bizalommal fordulunk jelen sorainkban magyar protetáns hitrokonainkhoz azon hazafias kéréssel, miszerint minket célunkban nagybecsű befolyásukkal támogatni s a segesvári reformált anyae gyházköztség tényleges létrejövetele s életképes munkálkodtatásának útját, ezen célra szánt kegyes adományainak egyházunk pénztárába leendő beküldése által egyengetni méltóztatásának.

Ezen bizalmunkban nem vélünk csalódní; annál is inkább nem, mivel az adakozók névsorát egy olyan egyénnel nyithatjuk meg, kinek neve és tekintélye teljes biztosítékot nyújt úgy a kitűzött cél nemes volta és szükségessége, mint a begyülemző adományok helyes és célszerű felhasználása iránt

E nagynevű és nemeslelkű egyén nem más, mint az erdélyi reformátusok időben fiatal, de érdemekben már is gazdag püspöke, Főtisztelelt Szász Domokos ur, ki a már többször említett gyűlésen az adakozók sorát évi 100 — egyszáz — forinttal nyitotta meg.

Lehetetlennek tartjuk, hogy e szép példának ne legyen legalább is annyi ereje, hogy a jobb és nemesebb lelkeket követésre indítsa! Ugyanazért hiszszük, hogy az idecsatolt aláírási ívet nem fogja üresen visszaküldeni, hanem fog áldozni legalább egy porszemet azon anyaghoz, melyből a segesvári magyar reformált anyae gyház felépíttetni szándékolatik.

Az ezen célra szánt kegyes adományoknak a tisztelettel csatolt „gyűjtőíven“ leendő beküldését, egyházközségünk pénztárnokához tekintetes Szilágyi Márton adófelügyelőhelyettes ur nevére címözve, a folyó évi július hava 14-éig tisztelettel kérjük, ki azokat elkönyvelni és nyilvános uton is nyugtatványozni fogja.

A segesvári ev. reformált egyházközség keblei tanácsának 1886. január hava 22-én tartott üléséből.

Horváth László,
gondnok.

Gróf Bethlen Gábor,
főgondnok.

Balás Imre,
ev. ref. lelkész.

Ime, a felhívás teljes szövegében. Már most csak honfitársaink, áldozatkészsége és a jó isten áldása van hátra, hogy lenne mielőbb a segesvári esekély magyarságnak is magyar temploma; hogy hirdesse nálunk is a magyar pap a szó-zékről a szent hazaszeretetet.

Lenne templomunk, a mely e keleti határszálen hatalmas védőoszlopa volna a magyar hazának és ezzel együtt fajunknak is: a mely terjesztője lenne édes anyanyelvünknek és művelője a magyar nemzeti kultúrának. Mert nincs hathatósabb eszköz a hazafiság és nyelv fejlesztésére és terjesztésére, mint épen az iskola és egyház.

Ezért akar a kultur-egylet is iskolát és egyházat teremteni, illetve fenntartani. Ezért akarja különösen az elszigetelten élő magyar vidékekre fordítani tekintetét, megóvandó azokat az eloláhosodástól.

Mi ugyan nem félünk ettől. Körülöttünk inkább a szászok vannak, a kik felette nagy tulsulyban vannak. S ha mindazonáltal nagyobb elnyomatásról nem panaszkodhatunk, ha egyáltalában még szó van itt magyarságról; ha még pláne e magyarság gyarapodik is tekintélyben: úgy ez csak az utolsó tíz évnek köszönhető, mióta t. i. e megye élén mint főispán oly férfiú áll, mint gróf Bethlen Gábor, kit a politikában a határozottság és erélyesség, a társadalomban áldozatkészséggel párosult szívéllyesség, s mindkét téren önfeláldozó munkásság jellemez.

Eltekintve minden egyéb nagy érdemeitől, eltekintve attól, hogy az ő megyéjében a nemzetiségi aspirációk csirájukban fojtattak el s ma már csak hírből lehet itt ismerni azt a vad szász néppártot, mely azt a szegény, józan, szorgalmas népet izgatja: talán csak egy-magában is elég érdem az is, hogy eme veszélyeztetett ponton fenn tudott tartani magyar elemet, sőt erősíteni is.

Ezért tartozik az erdélyrészi magyarság nagy köszönettel és hálával gróf Bethlen Gábornak.

S ha szabad nyíltan szólnom, reményünk gyupontja most is a nemes gróf. Reméljük, hogy az ő neve elég lesz arra nézve, hogy az első pillanatra is

tolongó néptömeget látott, arra tartott s utat tört magának a tömegben keresztül, kíváncsiságtól ösztönözötve.

Előtte — látszólag élettelenül közvetlen egymás mellett, egymásba tett kezekkel két férfiú feküdt — atya és nagybátyja.

Midőn a második éj is elmúlt s ők harminczhat órai állandó halál — küzdelmükben semmi eledelt sem vettek magukhoz, erejük teljesen megfogyott, a két testvér kimerült s egymás mellé rogyott a talpfára. Csak nagy erőmegfeszítéssel sikerült még nekik, megkötni magukat a talpa közepéhez, azután leszámolva az élettel, kezet fogva reméltek a túlvilágra vándorolni.

Mikor vesztették el eszméletüket s hogy jutottak a partra, minő szerencsés véletlen folytán, arról egyikük sem tudott semmit, midőn a gondviselés által eléjük vezetett Mátyás és a nemeslelkű emberek segítségével folytán magukhoz tértek.

Mátyásnak már nem kellett Amerikába utaznia, sem atyja, sem nagybátyja tudni sem akart arról s nagy örömmel tartották meg haza érkezésük alkalmával — melyet falubeliek zajos tüntetése tett még kellemesebbé — Rózsa és Mátyás esküvőjét.

A két testvér között mintha soha semmi sem létezett volna. A malmokat ismét közösen kezelték, családi életükben a régi boldogság honolt s midőn sok küzdelmes munka után nyugalomba vonultak, az egész üzletet, a szorgalmas és tulboldog Mátyás vette át.

meggyőzze magyarságunkat arról, hogy egészséges, pártfogásra méltó ügyről van szó.

S ha még hozzávesszük, hogy a nemes gróf — mint főgondnok — mellett ott van a gondnok, a mi fáradságtalan tanfelügyelőnk, minden magyar intézményünknek választott vezetője, Horváth László, a kire nagyon találóan mondotta minap egyik vidéki polgártársunk „segesvári magyar egyetem” (t. i. ő képviseli csaknem az összes magyar egyleteket): úgy bizvást megnyugodhatunk benne, hogy ama nagy remények, melyeket ezen ügyünkhez fűztünk, valószínű is fognak.

Adjá isten, hogy úgy legyen!

Talán felesleges is mondanunk, hogy lapunk szerkesztője készséggel fogadja a legcsekélyebb adományokat is a szent célra. Szerkesztőségünkben külön gyűjtőív van letéve ezen célra, bárha megtelnék! — Ajánljuk ezen fontos magyar ügyet ismételtén az áldozatkész magyarság meleg pártfogásába.

A szerkesztőség.

Vidéki élet.

Hétfalu, 1886, április 5-én.

— Egy kis gazlászat. —

Különös idöket élünk! — mondja egyik-másik csángó — a keresetnek minden forrása kiapadt; nincs munka, nincs jövedelem. Azok a boldog idők, mikor még a szorgalomnak meg volt a maga jutalma — már rég elmúltak, — most a szegénység kezdi felütni mindenfelől sátorát. A szekeresség megszűnt, a fa az erdőből kifogyott s maholnap a szegény csángó még pénzért sem fog a sok erdő mellett fát kapni. Mit tegyünk, mihez folyamodjunk, hogy jövőnkét egy, a hogy biztosíthassuk?

Erre a nehéz kérdésre adott feleletet Kaufman Jakab járási állatorvos, ki a községekben tartott szakszerű felolvasásaival a gazdaközönség figyelmét a gazdászatra, de különösen az állattenyésztés okoszerű kezelésére hívta fel. Az a lelkesülttség, melylyel a felolvasások alkalmával a nép részéről találkozunk reménylenünk engedi, hogy a szakszerű tanítások nem fognak minden eredmény nélkül elhangzani; az az ügybuzgóság, melyet a felolvasó eddig tanúsított, biztos garantiát nyújt jövőben az iránt, hogy az o'y primitív állapotban lévő gazdászati és állattenyésztési elvégre lendületet veendő magyar gazdaközönségünk körében is.

„Segíts magadon és az isten is megsegít”, oly igazság ez, melyet e reánk nehezedett életviszonyok között halogatnunk nem szabad. A töprenkedés, a panasz nem segít senkin és nem hoz semmit a konyhára.

Polgári, társadalmi és családi szükségleteinkhez kell alkalmazni magunkat s minél jobban nehezűnek ezek vállainkra, annál munkásabbaknak — s munkánkunk annál észszerűbbnek kell lennie. Ily értelemben lehetett a felolvasó is, midőn azon nemes munkára szánta el magát, hogy a téli idény alatt a gazdászati és állattenyésztési köréből vasárnapi felolvasásokat tartson.

Felesleges mondanom, hogy minden községben nagy érdeklődéssel hallgatták a felolvasásokat, hisz a csángó nép minden szép, jó és hasznosért lelkesülni tud. Nem az ő hibája, ha kulturális múltja és jelene nincs; csoda, hogy magyarságát mind ez ideig megtarthatta!

Az eddig tartott felolvasások tárgyai: talaj ismeret, szántás, vetés, hengerlés, mesterséges és természetes trágyakezelés, talaj javítás, takarmánytermelés és állattenyésztés. Hosszas lenne ezen tételeket külön-külön leírni, mely okból azt mellőzve, itt csak annyit említek meg, hogy gazdaközönségünk igen sok hasznos ismerettel gazdagította eddigi tapasztalatait, mik, hogy mennyiben fognak kamatozni, azt a jövő mutatja meg.

En hiszem, remélem, hogy az elhintett mag nem fog a gazdaság terén mutatkozó csökönységgel által elfojtatni, sőt lesznek egyesek, kik kísérletekkel fogják jelét adni annak, hogy akarnak, óhajtanak apáiknál e téren is többet tenni.

Különösen érdekes volt a felolvasás azon része, melyben az igavonó és tejelő szarvasmarhák lettek ismertetve. Itt látszott kiválóan, hogy a felolvasó mindenek felett állatorvos. E téren azonban már régebb, hogy járásunk derék szolgabírójával fáradozik, minek eredménye az, hogy már ez évben minden községben kiváló magmarhák lesznek beszerezve.

Bizony ideje is már, hogy az állattenyésztés más formába öltöztessék, mert az eddigi rendszer mellett vajmi kevés eredmény észlelhető!

A mi fekvésünk, ugyszintén talajunk minősége nem a földmívelésre, sőt ellenkezőleg ettől eltérőleg egyedül az állattenyésztésre utalnak. Igaz, nincs jó legelőnk, de van takarmánytermelésre célszerű határunk, melyet ha kizárólag ily célra használnánk fel, az eddiginél aránytalanul többet jövedelmezne.

Ha Magyarország északi részében az emmentáli és grófersajtokat sikerrel lehet utánózni, miért ne lehetne azt itt nálunk is, hol az éghajlat azt ép úgy lehetővé teszi, mint ott.

Miért ne lehetne nálunk egy sajt-gyárat felállítani? Csak a kezdeményezés nehéz, a többi magától jó.

A folytatolagos felolvasások tárgyai lesznek azon betegségek különféle nemei és azok elleni orvosságok, melyek itt a határszáron a szarvasmarhák közt oly gyakoriak. Mennyi kárt, mily sok szegénységet okoz az állatok gyakori elhullása, minek oka az, mert a

gazda nem ismeri fel állatának betegségét és nem bír óvőszközöket használni. A jövő meg fogja mutatni itt, hogy a jóra való törekvésnek, a jó és hasznos ügyért való buzgalomnak mi az eredménye. Mi jót várunk, vajha reményünk valószínű!

Türkösi.

Színház.

Albrechté, a bécsi művész, tegnapelőtt kezdte meg vendég szereplését Dumas „A kaméliás hölgy” című színdarabjában. Már az első jelenet után világos volt mindenki előtt, hogy bevégezett művészi egyéniséggel és alkotással áll szemben. Marguerite Gauthier szerepe különben különösen is alkalmas a játék művészetének kifejtésére. Mint ébred fel a bukott nőben a szerelem, mint hozza épen ez érzelemtől először s igazán áthatón, a legnehezebb áldozatot: lemond kedveséről Armand apjának kérésére, mint tűri nemes cselekedetnek felemelő tudatában, megváltozott magaviseletének igazi, akár nem is sejtő Armand durva sértését, mint haldoklik: mindezen jelzett momentumok bő alkalmat nyújtottak a művésznőnek elragadó és megható játékának kifejtésére. Művészi alkotásának tetőpontja volt a 3-ik felvonás utolsó jelenete, midőn hosszas lelki küzdelem után kedvese atyjának kérésére lemond Armandról és a zárjelenet, halála. Szükségtelen megjegyeznünk, hogy az elragadt közönség nem fukarkodott elismerésével; minden jelenet után többször hívta a művésznőt. A jelenlevő hölgyközönség előtt különösen érdeklő birhattak a szép toilletek, melyek közül a gyémántokkal telehintett negyedik felvonás szemkápráztató hatást gyakorolt. Néző közönség szép számban volt, hogy azonban a színház egészen meg nem telt, bizonyára a darab ismeretes volta okozhatta. Brassóban már Prielle Cornélia, Bognár. Röckl stb. játszották ugyane szerepet.

Tegnap Albrechté második fellépései Dumasnak egy újabb darabja „A bagdadi hercegnő” került előadásra Dumas tudvalevőleg thesiseket állít fel, erkölcsi igazságokat akar drámáiban bizonyítani, vagy pedig társadalmi előítéleteket megdönteni. S ha a „Kaméliás hölgy” a bukott nő a szerelem által való megváltását állítja szemünk elé, ugy a „Bagdadi hercegnő” egy a férje ügyetlensége következtében a vétek szélére kényszerített nő megmentését az anyai szeretet által mutatja. A bizarr tartalom legapróbb részleteit kellene feltüntetnünk, hogy Albrechté remek játékát érdemszerűleg méltányolhassuk. Hatásos impozáns színvonal megjelene, átgondolt s átértett játéka, szemes, indokolt taglejtése, dallamos hangja, ez alkalommal is összhangzó, művészi egészszé olvadt össze. Alkotásának legkimagaslóbb pontját a második felvonás nagy végjelenete képezte. Méltó feltűnést okoztak ez alkalommal is gyönyörű toillettei. Valóban kár, hogy az előadásnak nem volt annyi nézője, mint a mennyit méltóan megérdemelt volna.

Ma a művész klasszikus drámában, Siller „Stuart Mária” című szerepében folytatja vendég szereplését.

Helyi és vidéki hírek.

— Lapunk azon t. vidéki előfizetőit, kik előfizetésükkel még hátralékon vannak, kérjük tisztelettel az előfizetés szíves mielőbbi megújítására.

Menetrend változtatás. Kolozsvárról írják lapunknak, hogy az államvasutak menetrendjében e hó 15-től kezdve azon változás fog beállani, hogy a Budapest-ről jövő gyorsvonatnak csatlakozása lesz a Kolozsvárról Brassóba jövő omnibusvonathoz s viszont a Brassóból menő omnibusvonatnak a Kolozsvárról Budapestre induló gyorsvonathoz, megjegyzendő, hogy ezen omnibusvonatok gyorsított sebességgel fognak közlekedni. Ha ezzel akarja az igazgatóság a gyorsvonatot helyrehozni, gyenge dolog lesz biz' az!

Tűzeset. Tegnap, szerdán délután 5 órakor az itteni polgármesteri hivatalhoz érkezett hír szerint a száraz tömörési völgyben a honvéd-emlék közelében a balfelől erdő aljában tűz ütött ki, minek folytán a vészharang megkondulására derék tűzoltóink szokott sebességgel összegyűlve, egyhamar a helyszínére, ki-siettek, hová Brennerberg Ferenc polgármester is már előre kiszállt volt. A rendőri intézkedések megtétele céljából maga a főkapitány, Hiemesch Ferenc, ment ki a tűz helyére, ki egyszersmind tűzoltói alparancsnoki minőségében a számosan kivonult tűzoltókat vezényelte. A tűz nem vévén nagy dimenziókat, a tűzoltóknak és az elősietett más embereknek nem volt sok dolguk, mert a környéken lévő vasúti munkások dicséretet érdemlő szorgalmas munkájának már sikerült volt a tüzet lehetőleg lokalizálni. A már részben levágott erdő rész aljában többnyire csak bokrok és az új ültetvénynek csak csekélyrésze égett le. A kár is jelentéktelen.

Országos szemgyógyintézet. A brassói országos szemgyógyintézet a magy. kir. belügyminiszteriumnak 1886. évi március hó 26-án kelt 16275/VII. a. számú rendelete értelmében folyó 1886-ik évben, május hó 1-től, szeptember végéig lesz megnyitva. Mindazok, a kik ezen szemgyógyintézetben felvételt kívánnak magukat, a vagyonosok naponta 64 krajczár fizetés, a vagyontalanok pedig a szegénységi bizonyítvány be-

mutatása mellett, mely az illetékes szolgabíró-ság által is láttamozandó lesz — vételnek fel. A szemgyógyintézetbe leendő felvétel céljából jelentkezhetni a brassói sínlődő ház gondnokságánál (Csokrak 1515. ház szám alatt) vagy pedig a szemgyógyintézet igazgatója dr. Fábregius József orvos úrnál (Lópiacz 30). Ezen szemgyógyintézetet a szembetegségben lévő figyelmébe ajánlani szükségesnek tartjuk, s felhívjuk lapunk tisztelt olvasóit, mikép szíveskedjenek jelen értesítésünket, minél nagyobb körben köztudomásra hozni, annál inkább, mivel a m. kir. belügyminiszteriumnak fent idézett rendelete a szembetegségben sínlődő embertársaink szerencsétlen sorsának enyhítésére irányul.

Kolozsvár új tisztikart választott f. hó 5-én tartott közgyűlésében. Megválasztottak polgármesterré dr. Albach Géza törvényszéki bíró; főkapitányként Deák Pál, tanácsnokként Szvacsina Géza, Nagy Mór s Markó Ede, főjegyzővé dr. Szabó Gyula s főorvossá dr. Bartha János. — Dr. Haller Károly polgármesternek s a vele lelépett tisztikarnak jegyzőkönyvi köszönet és elismerés szavaztatott.

Magyar iskolaegyesület. A Budapesti székelő magyar iskolaegyesület f. hó 4-én d. u. tartotta tisztújító közgyűlését. Megválasztottak: elnökül Gerlóczy Károly, alelnökül Békey Imre, felügyelő bizottsági tagokul dr. Ballagi Mór, Busbach Péter, Csávolszky Lajos, Csukási József, Darányi Ignác dr., Evve Lajos, Fácányi Armin, Gyertyánfi István, Halász Géza dr., Helfy Ignác, Horánszky Nándor, Kalmár Endre, Kaas Ivor báró, Kenedi Géza dr., Királyi Pál, Komoróczy Sándor, Kürthy Antal, Lutter Nándor dr., Mendl István, Mérő János, Neuschlosz Marcell, Ney Béla, dr. Ország Sándor, Osztóics Mihály, Paulovics László, Pordán Imre, Ribáry József, Sigray Pál, Somssich Pál, Szász Károly, Szentandrassy Lajos, Szilágyi Dezső, Tolnay Lajos, Tóth József, Török János, Török József, dr. Virava József, Wahrmann Mór, Vámosy Mihály, Zboray Béla.

Sorozási szédélgs. Nagy szédélgsnek jöttek nyomára a fővárosban. Felfedeztek egy katonakiszabadi-tási bandát, mely 14 év óta folytatja bűnös üzemeit. Eddig már több elfogatás is történt. Mint hírlak, az ügy igen bonyolódott és számai magasabb régekba nyulnak.

Három sikkasztásról értesítenek Triesztből egy időben. Adelmann Károly, a városi adóhivatal pénztárosa tegnap délelőtt önként jelentkezett a törvényszéknél, hogy mintegy 35.000 frtnyi adóösszeget el-sikkasztott. — A városi kórház pénztárosát, Kollert 15.000 frtos sikkasztás miatt tartóztatták le s Lang Henriket, a görzi kerületi törvényszék hivatalnokát, 2200 frtnyi hivatalosan letéteményezett összeg elsikkasztása miatt fogták el.

Tanárok sztrájkja. A „Nyitrai Lapokban” olvasuk, hogy a nyitrai főgymnasium tanári kara és igazgatója között történt ellenségeskedések következtében, a tanárok sztrájkolnak és nem tartanak előadásokat. A vizsály kiegyenlítésére a közoktatásügyi miniszterim államtitkára a legközelebbi napokban elutazik Nyitára.

Erényes kollegium. A debreceni ev. ref. kollegium udvaráról évek óta hordják a kut-vizet a debreceni polgárok. A napokban azonban elhatározta a kollegiumi tanács, hogy a vízfordási jogot korlátozni fogja s a szolgáló-leányoknak a vízre járást határozottan megiltja, mert ugy tapasztaltatt, hogy gyakran el szokott törni a koporsójuk, miben a diák urak nem egészen ártatlanok.

Nagy tűz Kolozsváron. Mint Kolozsvárról írják 4-én éjjel ott nagy tűzvész pusztított a két vizközti kerületben. Három ház teljesen leégett, köztük egy butorasztalos raktár. A kár még nincs megbecsülve. A tűzoltók a monostori tűzoltókkal nagy összefüggéssel lokalizálták a tüzet, mely a délnyugati szél mellett nagy terjedelmet vehetett volna. Lobkovitz herceg állomásparancsnok személyesen jelen volt a tűz színhelyén s maga adott rendelkezéseket a katonaságnak, mely a tűz eloltásánál kitűnő szolgálatokat tett.

Ne mulass! Budapesti Viktor József 28 éves nőtlen ezüstműves 4-én este többet magával mulatott a sarkantus-utca 9. szám alatti korcsmában s olyan széles jókedve támadt, hogy az üres palackokat és poharakat kezdte az asztalhoz verni. Egyszer aztán a lecsapott pohár széttört darabjai tenyerébe vágódtak s keze csuklóján az ereket felmetszették. A vér patkani kezdett belőle, egy hogy kocsin gyorsan a kórházba kellett őt vinni, hol sebeit bekötötték és gyógykezelés alá vették.

Liszt Ferenc Angliában. Liszt Ferenc 4-én Sydenhamban érkezett, hol Littleton vendége. Tiszteletére fényes estélyt rendeztek, melyen az előkelő világ számos tagja és sok zeneművész volt jelen. Ott volt Hatzfeld gr. német nagykövet is.

Törvényszéki csarnok.

A brassói királyi törvényszéknél következő nyilvános bűnügyi végtárgyalások tüzetek ki: 1886. ápril 14-ére: Gross András és társa ellen súlyos testi sértésért; Strimbu Juon George ellen hatósági közegek elleni erőszakért; László Antal ellen súlyos testi sértésért.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Iskola Alapítvány - Kolozsvár Központi Egyetem Könyvtár - Funda. pentru Școală - Biser. Ortodoxă - Papoca.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 1380./1886.

Hirdetmény.

Nagy-Küküllő megye kőhalmi szolgabírói járásához tartozó alsó-rákosi körjegyzői állomásra a pályázat azon felhívással hirdettetik ki, hogy pályázni kívánók a szabályszerűleg felszerelt folyamodványokat f. április hó 26-áig mulhatlanul az alábbirt hivatalhoz terjeszték be.

A körjegyzőséghez tartoznak: Alsó-Rákos, Máthéfalva, Datk és Ö. Bogáth községek, és a körjegyző székhelye A.-Rákos.

Az állomás 400 frt. rendes fizetéssel és szabad lakással van ellátva. Kőhalom, 1886. április hó 2-án.

A járás szolgabírája: **Balthes.**
(130) 1—3

Szám 706.—1886.

(134) 2—3

Árverési hirdetmény.

Melylyel közhirrre tétetik, miként az alsó-szombatfalvi ménesbirtoki korcsmajog az azzal kapcsolatos — a községben fekvő — korcsma-épülettel és a ménes cantin-nal együtt vagy utóbbi nélkül, 1886. április hó 20-án délelőtt 10 órakor az alulirt igazgatóság hiv. helyiségében, ugy szóbeli, valamint zárt ajánlatok útján való árverés mellett ez évi június hó 1-étől kezdődő 6 évre bérbe fog adni, melyre árverezni kívánók meghivatnak.

Árverési feltételek és a bérleményi szerződés az igazgatósági irodában betekintheők.

Fogaras, 1886. április hó 3-án.

M. kir. ménesbirtok igazgatóság.

Szám 4301./1885. t.l.k.vi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi királyi járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy a fogarasi román jogász-alap végrehajtónak Pandrea Efraim hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 100 frt. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbíróság) területén lévő Szevesztrény községében fekvő, a szevesztrényi 73. számú telek-jegyzőkönyvben A +

1. r. 157	hr.-sz.	ház	160 frt.,
a 158	"	kert	17 "
2. " 436	"	"	5 "
3. " 504	"	"	12 "
4. " 541	"	"	10 "
5. " 950	"	"	11 " 50 kr.,
6. " 966	"	"	11 " 50 "
7. " 1073	"	"	8 " 50 "
8. " 1113	"	"	11 " 50 "
9. " 1126	"	"	2 "
és 1127	"	"	2 "
10. " 1144	"	"	13 "
11. " 1154	"	"	6 "
12. " 1191	"	"	8 "
13. " 1271	"	"	3 " 50 "
14. " 1665	"	"	14 " 50 "
15. " 1726	"	"	12 "
16. " 1753	"	"	7 " 50 "
17. " 1996/1	"	"	11 "
18. " 2004	"	"	15 " 50 "
19. " 2096	"	"	12 " 50 "
20. " 2286/1	"	"	7 "
21. " 2423	"	"	14 "
22. " 2603	"	"	13 "
23. " 2610/2	"	"	2 "
24. " 2705	"	"	12 "
25. " 2723	"	"	16 "
26. " 2745	"	"	8 " 50 "
27. " 2926	"	"	10 "

ban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi április hó 27-ik napján délelőtti 11 órakor Szevesztrény községében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az egyes ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény-cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni

Fogaras, 1885. november 13-án.

A kir. járásbíróság mint t.l.k.vi. hatóságtól.

Tibáld,
kir. járásbíró.
(132) 1—1

Szám 4305./1885. t.l.k.vi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi királyi járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy a fogarasmegyei körjegyzői alap végrehajtónak Toanchina Jakab és társa végrehajtást szenvedő elleni 180 forint tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbíróság) területén lévő Szevesztrény községében fekvő, a szevesztrényi 71. számú telek-jegyzőkönyvben A +

1. r. 152 ^b	hr.-sz.	kert	22 frt 50 kr.,
153/1 154/1	"	"	19 "
2. r. 159	"	ház	160 "
160	"	"	17 "
3. " 437	"	"	5 "
4. " 503	"	"	12 " 50 "
5. " 539	"	"	17 "
540	"	"	10 "
6. " 542/2	"	"	10 "
7. " 580	"	"	13 "
8. " 867	"	"	1 " 50 "
868	"	"	1 " 50 "
9. " 951	"	"	8 " 50 "
10. " 965	"	"	11 " 50 "
11. " 970	"	"	16 "
12. " 1072	"	"	8 " 50 "
13. " 1093	"	"	13 "
1094	"	"	13 "
14. " 1112	"	"	11 " 50 "
15. " 1118	"	"	14 "
16. " 1124	"	"	19 "
17. " 1125	"	"	4 "
18. " 1143	"	"	14 "
19. " 1153	"	"	6 "
20. " 1164	"	"	8 " 50 "
21. " 1192	"	"	7 "
22. " 1269	"	"	7 "
23. " 1272	"	"	4 "
24. " 1663	"	"	14 "
25. " 1671/1	"	"	11 " 50 "
26. " 1736/1	"	"	4 "
27. " 1737	"	"	41 " 50 "
28. " 1754	"	"	7 " 50 "
29. " 1790	"	"	10 "
30. " 1813	"	"	10 " 50 "
1814	"	"	11 " 50 "
31. " 1817	"	"	15 " 50 "
32. " 1996/2	"	"	11 "
33. " 2005	"	"	15 " 50 "
34. " 2094/2	"	"	33 " 50 "
35. " 2286/2	"	"	7 "
36. " 2427	"	"	8 "
37. " 2604	"	"	13 "
38. " 2611	"	"	5 "
39. " 2676	"	"	10 " 50 "
2679	"	"	10 "
41. " 2724	"	"	16 "
42. " 2744	"	"	8 " 50 "
43. " 2927	"	"	9 " 50 kr.

ban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi április hó 29-ik napján délelőtti 10 órakor Szevesztrény községében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéstől kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1885. november 13. án.

A kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság

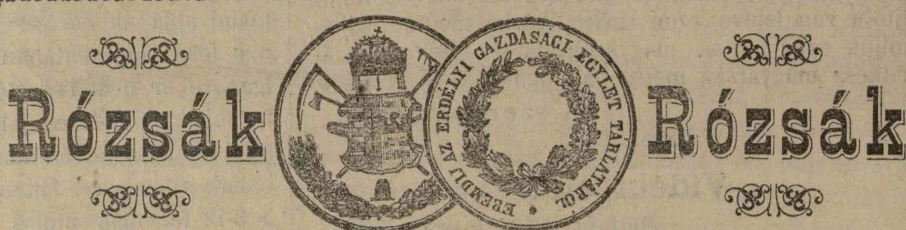
Tibáld,
kir. járásbíró.
(133) 1—1

8000 forintot

szándékozik a *brassói csizmadia-ipartársulat* beteg- és önszegélyző egylete **jelzálogra** — ha kellő biztosíték-képes — 6% mellett kiadni.

Bővebb megtudható *Kórodi Mihály* társulati elnöknel, — Brassó, színház-utca 315. házszám alatt.

(137) 1—3

nagy törzsűek, gyökérfejen nemesítettek s valódi gyökerűek, diszfák s diszbokrok a legkitünőbb minőségekben s nagy választékban kaphatók

Kypta Ágost

(131) 1—1

üzleti kertészetében, Brassóban.

Mindenféle ruha- és kalapdíszek legújabb divat szerint.

Laskai Árpád

(124) 3 20

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó virág-sor, 323. sz. a.)

ajánlja a t. cz. közönségnek a

tavaszi és nyári évadra

ujjonnan berendezett üzletét, ugymint: Divatszövetekben, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, kesztyűk stb. a legjutányosabb árak mellett.

Felső és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készítenek.

Nagy raktár férfi- és női fehérneműekben.

Az

„EQUITABLE”

életbiztosító társaság New-Yorkban.

Alapított 1859-ben.

Biztosítási tőke 1884. decz. 31-én 788.993,384 frt.

A társaság vagyona " " " 148.312,910 "

Nyeremény tartalék " " " 26.733,223 "

Az 1884. évben kötött új biztosítások

összege 216.436,495 "

Az egész nyereség a biztosítottak közt osztatik szét.

Minden kötvény három év múlva megtámadhatlanná válik.

Magyarországi vezérképviselőség:

Budapest, Andrassy-út 12.

(88) 8—10

Huzás április hó 24-én!

Kincsem 1 sorsjegy 11 csak 10

Főnyereség készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. || 4788 pénznyereség.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, vaczi-utca 6. sz.

Sorsjegyek kaphatók a „Brassó” kiadóhivatalában.